

Hvordan skal vi opstå fra de døde?

Ordet og Israel, 2013 nr3, s.13-17

I en tidligere artikel i dette blad var jeg det inde på døden, og hvad der sker efter døden. De ikke-troende kommer i dødsriget, der er et midlertidigt opholdssted, indtil opstandelsen finder sted. De troende skal være sammen med Jesus og oplever et rigere fællesskab med ham i mellemtilstanden fra død og til opstandelsen. I denne artikel skal vi se på opstandelsen, og hvordan de døde skal opstå.

Genkomsten

Opstandelsen finder sted i to etaper. Den første opstandelse finder sted ved Jesu genkomst, og før tusindårsriget oprettes (Åb 20,5). De troende døde har del i den første opstandelse. Efter tusindårsriget kommer der et sidste oprør mod Gud, og efter dette finder den anden opstandelse sted (Åb 20,12-15). De ikke-troende har del i den anden opstandelse. I det følgende skriver jeg udelukkende om de troendes opstandelse ved Jesu genkomst.

Opstandelsen

I 1 Thess 4,16-17 skriver Paulus om de døde troendes opstandelse. 1 Thess 4,15:

For det siger vi jer med et ord af Herren:

*Vi, der lever og endnu er her, når Herren kommer,
skal ikke gå forud for de hensøvede.*

”Vi, der lever” er troende, der er i live ved genkomsten. ”Når Herren kommer” refererer til genkomsten, og ”de hensøvede” er troende, der er døde. Vers 16:

*For Herren selv vil,
når befalingen lyder, når ærkeenglen kalder og Guds basun gjalder,
stige ned fra himlen, og de, der er døde i Kristus, skal opstå først.*

Her beskriver Paulus genkomsten. Den annonceres af denne befaling, der lyder, af ærkeenglen der kalder, og af basunen der gjalder. ”Herren selv vil stige ned fra himlen” beskriver selve genkomsten. Jesus opholder sig i himlen, og genkomsten er Jesu nedstigning til jorden. ”De, der er døde i Kristus” er troende, der er døde. De skal opstå først. Opstandelsen finder sted på jorden og består i, at de dødes sjæle forenes med deres legeme. De døde sjæle bringes altså tilbage til jorden.

Bortrykkelsen

De dødes opstandelse er forudsætningen for, at de kan deltage i bortrykkelsen. Vers 17:

Så skal vi, der lever og endnu er her,

*rykkes bort i skyerne sammen med dem for at møde Herren i luften,
og så skal vi altid være sammen med ham.*

”Så” fortæller, hvad der sker, efter at de døde troende er opstået. ”Skal vi, der lever og endnu er her” er troende, der er i live ved genkomsten. De er her på jorden ved genkomsten. ”Rykkes bort i skyerne sammen med ham” beskriver bortrykkelsen, og ved denne bortrykkelse forvandles de levende troende (Fil 3,21). De, der bortrykkes fra jorden, er de troende, der er i live ved genkomsten, og de opstandne kristne. Formålet med bortrykkelsen er, at vi skal møde Herren i luften og ledsage ham ned til jorden. Vi bliver en del af hans følge. ”Og så skal vi altid være sammen med Herren” beskriver det egentlige og endelige formål.

Hvordan opstår de døde?

Ved genkomsten skal de døde troende opstå, og vi skal nu se nærmere på, hvad denne opstandelse er for noget. I 1 Kor 15,35 stilles to spørgsmål. Det første spørgsmål er: ”Hvordan opstår de døde?” Det er et spørgsmål om, hvordan det er muligt at genoplive en død, forrådnede, opløst og forsvundet krop.

Liv af døde

Paulus forklarer, hvordan de døde opstår ved hjælp af nogle sammenligninger (vers 36):

Det, du sår, får ikke liv, hvis ikke det dør.

Et frø må dø først, før det virkelig kan leve. Dermed siger Paulus, at livet i egentlig forstand først kommer efter døden. Det er det rigeste og det mest fuldkomne liv. Et sået frø er som et begravet frø. Det begravnes, men det bliver ikke liggende begravet, for det sender sine spirer op og vokser op. Liv opstår af død. Det er det første pointe

Et anderledes liv

Paulus fortsætter i vers 37:

*Det, du sår, er ikke den plante, der kommer op,
men et nøgent korn, enten af hvede eller af en anden slags.*

Et frø er helt anderledes end planten. Man sår ikke et helt banantræ eller en hvedeplante eller et æbletræ. Man sår et frø, et korn eller en lille kerne. Som frø ligner det heller ikke planten eller busken eller træet, der spirer frem. Frøet er helt anderledes end planten, eller busken eller træet. Det er det andet pointe.

En organisk sammenhæng

I vers 38 føjer Paulus et nyt aspekt til:

Men Gud giver det den skikkelse, han vil, og hver slags korn sin skikkelse.

Paulus forklarer, hvem der bestemmer, hvilken slags skikkelse, et frø vil få. I DO står der "skikkelse", og det er så plantens form og udseende. På græsk bruges der det ord, som vi normalt oversætter med "legeme" eller "krop". Gud giver frøet en "krop", og Gud giver hvert slags korn sin skikkelse eller sin krop. Der er altså en organisk og ubrydelige sammenhæng mellem et frø og en plantes form og udseende, der spirer frem af frøet. Sår vi hvedekorn, vokser der hvedeplanter. Sår vi et bananfrø, vokser der et banantræ. Det er så det tredje pointe.

Hvordan er de dødes krop?

Paulus stillede et spørgsmål om, hvordan opstår de døde troende. Og han svarer med nogle sammenligninger.

1) Ligesom et frø begravnes i jorden, og der opstår et liv af frøet, således vil der opstå en ny levende krop af en død krop.

2) Ligesom et frø er helt forskellig fra planten, således vil vores nye krop være helt forskellig fra vores gamle krop. Der er altså forskel.

3) Ligesom Gud giver en bestemt krop til et bestemt frø, således vil Gud give os en ny krop, der svarer til vores gamle døde krop. Der er altså lighed.

Vores opstandelseskrop vil derfor på en og samme tid være forskellig fra og identisk med vores gamle krop.

Kroppens herlighed

I vers 35 stilles to spørgsmål. Det andet spørgsmål er: "Hvad slags legeme får de?" Det spørgsmål begynder han at svare på i vers 39:

Ikke alt kød er ens, men det er forskelligt for mennesker, kvæg, fugle og fisk.

Paulus tænker på kødet som en bestanddel af vores krop, og mennesker og kvæg og fugle og fisk har ikke samme slags kød. Der kan altså være forskel på, hvordan vores nuværende krop er, og hvordan vores opstandne krop er. Vers 40:

*Der findes både himmelske legemer og jordiske legemer,
men de himmelske har én slags glans, de jordiske har en anden.*

De himmelske legemer er sol, måne og stjerner. Det kan vi se i vers 41. De jordiske legemer er mennesker, kvæg, fugle og fisk. De har en forskellig glans. Der bruges et ord på græsk (*doksa*), som vi ofte oversætter med "herlighed". De himmelske legemer har en slags herlighed, og det er en fysisk stråleglans. De jordiske legemer har en anden slags herlighed, der er baseret på, hvad vi er skabt som. Sl 8,6 fortæller, at Gud har kronet mennesket med herlighed og ære. Det refererer til vores position i den skabte verden. Der tænkes på vores herskerstilling. Så menneskets herlighed er

dets kraft og styrke, dets position og betydning i den skabte verden. Pointet er, at der er forskellig slags herlighed, og derfor må vi ikke tænke, at vores opstandelseskrop har den samme herlighed som vores gamle krop. Vor opstandelseskrop kan få en helt andet slags herlighed.

Opstandelseskroppen

Vers 42 danner overgang til den følgende beskrivelse af vor opstandelseskrop. Vers 42:

Således er det også med de dødes opstandelse.

Som man lægger et frø i jorden, og der vokser en plante op, der er helt anderledes, sådan er det med vores krop. En slags krop lægges i graven, en helt anden slags krop opstår. Dens bestanddele er anderledes end bestanddelene i vores nuværende krop, og dens herlighed er anderledes end den nuværendes. Dette illustrerer Paulus i det følgende. Vers 42b:

Hvad der bliver sået i forgængelighed, opstår i uforgængelighed

Paulus bruger ”sået” om vores døde krop. Kroppen begravnes i forgængelighed. Vores nuværende krop er foranderlig. Der er præget af aldring. Den kan nedbrydes og forrådnede. Den krop, der sås, er den krop, der opstår, men den opstår i uforgængelighed. Den ændres ikke, ældes ikke, nedbrydes ikke og dør ikke. Vers 43:

Hvad der bliver sået i vanære, opstår i herlighed.

Vanæren er dødens vanære. Den krop, der dør, er den krop, der opstår, men den opstår i herlighed. Vi får en krop som Jesus (Matt 13,43). Vers 43:

Hvad der bliver sået i svaghed, opstår i kraft.

Død, nedbrydning og forrådnelse illustrerer kroppens svaghed. Den krop, der begravnes, er den krop, der opstår, men den opstår i kraft, som er livets kraft. Det er uforgængelighedens og evighedens kraft. Vers 44:

Der bliver sået et sjæleligt legeme, der opstår et åndeligt legeme.

Det sjælelige legeme kan vi gengive med et naturligt legeme. Det er Adams legeme. Han var af jord og jordisk, og det naturlige legeme er da det jordiske legeme. Det er skabt af jord og vil gå til grunde.

Den himmelskes billede

I vers 45-49 bruger Paulus en række forskellige udtryk for det samme, så at det sjælelige legeme (det naturlige legeme) er af jorden, er jordisk og et jordisk menneske, og dette menneske er forgængeligt, svagt, i vanære og uden Åndens livgivende kraft. Et åndeligt legeme er fra himlen; det er det himmelske menneske, og dette er uforgængeligt, stærk og herligt. Det bærer den himmelskes billede, og det er Jesu billede.

Livet

Ved genkomsten skal de døde troende opstå, og de levende troende forvandles. De skal leve og herske sammen med Kristus i tusindårsriget, og efter det sidste oprør og dommen skal vi leve det evige liv på en ny og forvandlet jord.